

ΠΕΜΠΤΗ Γ' ΗΧΟΣ

Προσόμοια Ἀποστολικά

Ἦχος γ'

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Πρεσβείαις τῶν σεπτῶν καὶ θείων Ἀποστόλων σου, φιλόφρονε Οἰκτίρμον, καὶ μόνε ἐλεήμον, τὴν εἰρήνην σου παράσχου τῷ λαῷ σου, καὶ τῶν δεινῶν λύτρωσαι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Βελῶν με ὡς Θεοῦ αὐτόπαι τοῦ ἀλάστορος, λυτρώσασθε σβεννύντες, αὐτοῦ τὰς πανουργίας, καὶ δροσίσατέ με πνεύματος τῆ δρόσω, ἀμαρτιῶν τῷ καύσωνι, ἐκτηκόμενον, εὐεργέται μοι θεῖοι.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰς πᾶσαν οἰκουμένην ὄντως ἐξελήλυθεν, ὁ θεῖος ὑμῶν φθόγγος, Ἀπόστολοι Κυρίου, καὶ ἐφώτισεν ἐν σκότει τοὺς κειμένους, καὶ τῷ Θεῷ προσήγαγεν, ὡς θυμίαμα, τοὺς αὐτὸν ἐγνωκότας.

Ἔτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου ὁμοια

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Μεγίστη σωτηρία πᾶσιν ἀνεδείχθης ἡμῖν, Νικόλαε τρισμάκαρ· λυτροῦσαι γὰρ παντοίων, τοὺς οἰκέτας σου κινδύνων, καὶ ἀνάγκης καὶ πειρασμῶν, καὶ νόσων, καὶ περιστάσεων, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἐπλήγην ἰοβόλῳ δῆγματι ὁ ἄσωτος, καὶ κεῖμαι ἐρριμμένος καὶ ἐξηπορημένος, τῇ ἀγρύπνῳ σου δεήσει ἱεράρχα, ἐν τάχει ἀνάστησον, ἵνα δοξάζω σου, τὴν ταχύκοον χάριν.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐν ὥρᾳ τῇ φρικτῇ, ἐν ἣ μέλλω παρίστασθαι, τὸ βῆμα τὸ φρικτῶδες, καὶ πέμπεσθαι κολάσει, βοηθόν σε εὖροίμι ἱεράρχα, ρυόμενόν με σκότους, καθικετεύω σε, παρρησίαν ὡς ἔχεις.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον ὁμοιον

Ἀπάντων κυριεύουσα τῶν κτισμάτων Δέσποινα, δεινῶς κυριευθεῖσαν, τοῖς πάθεσι Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν μου ἐλευθέρωσον ἐν τάχει, φαρμάκῳ σῆς πρεσβείας, καὶ καταδούλωσον τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε,

θεογνωσίαν κηρύξαντες, οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν ὑπάρχει Μακάριοι· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Στίχ. Α'. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας, ἀμέμπως φυλάξαντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· διὸ ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἰκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνουσί, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου, ψυχικῶς ἐνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὤλεσαν, καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἀγγέλων χαρμονή, τῶν θείων Κόρη πέφυκας, τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ προφητῶν ἐκσφράγισμα, τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἢ προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος· διὰ τοῦτό σε, προσκυνοῦμεν Παρθένε.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἀποστολικά

Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τῶν Ἀποστόλων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφάιδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτούς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρείως γάρ, τοῦ Βελιάρ τὴν δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις φιλόανθρωπε, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Θείας πίστεως [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Πᾶσαν ἠρδευσαν, τὴν γῆν τοῖς ρεῖθροις, οἱ Ἀπόστολοι, τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ ἀνεβλάστησεν ὁ στάχυς τῆς πίστεως, καὶ ἐπληρώθη τοῦ κόσμου τὰ πέρατα· τὰ γὰρ ζιζάνια πάντα ἐξέκοψαν· ὅθεν ἅπαντας Χριστῷ τῷ Θεῷ προσήγαγον, βαπτίζοντες αὐτούς, εἰς Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τὴν ὠραιότητα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τῆς συμπαθείας σου, πλοῦτον τὸν ἄμετρον, καὶ δυναστείας σου, κράτος τὸ ἄμαχον, ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδραμον τῇ σκέπῃ σου, θλίψει συνεχόμενος, καὶ δεινῶς ἀπορούμενος, κρίζων ἐκ βαθέων μου, τῆς καρδίας τοῖς δάκρυσιν, Παρθένε Θεοτόκε βοῶ σοι· Σῶσόν με, σῶσον τὸν ἀνάξιον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν ἕτερα

Θείας πίστεως [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Δεῦτε ἅπαντες, τοὺς Ἀποστόλους, εὐφημήσωμεν, ἄσμασι θείοις· τῶν εἰδώλων γὰρ τὴν πλάνην βυθίσαντες, πρὸς θεῖον φῶς τοὺς βροτούς ἐπανήγαγον, καὶ τῇ Τριάδι πιστεύειν ἐδίδαξαν· ὅθεν σήμερον, αὐτούς εὐσεβῶς γεραίροντες, δοξάσωμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἔργοις λάμπαντες, ὀρθοδοξίας, πλάνην ἔσβεσαν κακοδοξίας, οἱ εὐκλεεῖς καὶ θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ εὐσεβεῖα τὸν κόσμον πλουτίσαντες, τὰς Ἐκκλησίας φαιδρῶς κατεκόσμησαν, ἐξαιτούμενοι, Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρήσασθαι, εἰρήνην τοῖς πιστοῖς, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον ὅμοιον

Βυθιζόμενος, παθῶν θαλάσση, εἰς τὸ πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καταφεύγω, Θεοτόκε βοήθει μοι, ἔκτεινον Πανάχραντε, δεξιάν μοι τῷ δούλῳ σου, σῶσον ὡς τὸν Πέτρον πρὶν, ὁ Υἱός σου διέσωσεν, ἐλέησον ψυχὴν ποντουμένην, σάλῳ πολλῶν παραπτώσεων.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Θείας πίστεως ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Σὲ τὸν κήρυκα, τῆς ἀληθείας, καὶ ὑπέρλαμπρον, φωστήρα κόσμου, εὐφημοῦντες ἀνυμνοῦμεν Νικόλαε, καὶ ἐκβοῶμεν ἐν πίστει δεόμενοι. Ὡς τοὺς ἀθῶους θανάτου ἐξήρπασας, οὕτως Ἄγιε, κινδύνων ἡμᾶς καὶ θλίψεων, καὶ πάσης ἐξελοῦ δεινῆς κακώσεως.

Μαρτυρικὸν Ἰδιόμελον

Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστήρες Ἅγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροί, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλανδρήσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήτητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Θείας πίστεως ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Θρόνος πάγχρυσος, τοῦ Βασιλέως, καὶ Παράδεισος, διηθησμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε Πανάχραντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν ἀεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων

Ῥδὴ α' Ἦχος γ'

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὅ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῷ, οὕτως ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκκλησίας τοὺς πύργους, τῷ θεμελίῳ, τῆς Πίστεως εὐσεβῶς ἠδρασμένους, καὶ πιστοὺς ἅπαντας ἐπιστηρίζοντας, δεῦτε μακαρίσωμεν, τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους, ὅπως ταῖς δεήσεσι, τούτων σωθῆϊμεν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπερίτρεπτοι στῦλοι, τῆς εὐσεβείας, τῇ πλάνῃ με τοῦ ἐχθροῦ σκελισθέντα, καὶ εἰς γῆν κείμενον, κινδυνεύοντα, καὶ ἐξαπορούμενον, ἐπανορθώσατε, ὅπως εὐροίμι τὴν ἄφесιν, ὧν ἐπλημμέλησα.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐμαυτὸν πρὸ τῆς δίκης, δικαιοκρίτα, ὁ ἄσωτος δεδοικῶς κατακρίνω· πονηρὰ ἔργα γάρ, ἄμετρα κέκτημαι· ὅθεν ἰκετεύω σε, ἀπεγνωσμένον με σῶσον, θείαις παρακλήσεσι, τῶν Ἀποστόλων σου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺν ἀγίοις Προφήταις, σὺν Ἀποστόλοις, σὺν Μάρτυσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἐκτενῶς Κύριον, ἀγνή ἰκέτευε, ὅπως τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πάντα τὰ πάθη νεκρώσῃ, καὶ ζωὴν αἰώνιον, ἡμῖν δωρήσῃται.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου φέρων ἀκροστιχίδα.

Τρίτην δέησιν προσφέρω Νικολάω ἐγὼ ὁ Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμὸς

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ᾄσμα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν φαεινὸν λαμππῆρα, καὶ ἀκοίμητον, ἐπὶ γῆς ὑπάρχοντα πυρσόν, καὶ πρὸς λιμένας θείους ἐμβιβάζοντα, τοῖς κύμασι τοῦ βίου, ἀεὶ τοὺς θαλαπτεύοντας, Νικόλαον τιμήσωμεν, καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμη Θεοῦ παμμάκαρ, δυναμούμενος, ζῆλον κατ' ἐπίγνωσιν, ἐκθήσω εὐσεβείας· ὅθεν θνήσκειν μέλλοντας, ἀδίκως ἐλυτρώσω· διό σε ἰκετεύομεν, ἀδίκου πάσης ρύσαι ἡμᾶς, κακώσεως Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκετηρίαν Πάτερ, ἀδιάλειπτον τῷ Κυρίῳ πρόσφερε, ὅπως ἀμαρτημάτων, καὶ φλογὸς κολάσεως, διαιωνιζούσης, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἡμᾶς ἀπολυτρώσῃται, ὡς μόνος ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν κιβωτὸν τὴν θείαν, τὴν χωρήσασαν τὸν τοῦ νόμου πάροχον, ἡμῶν τὰς ἀνομίας, πάσας ἀφαιρούμενον, δι' εὐσπλαγχνίας θείας, ἀδιήγητον πέλαγος, Μαρίαν τὴν Πανάχραντον, συμφώνως μακαρίσωμεν.

Ῥδὴ γ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ Ὑψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆι στερέωσόν με.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, διδαχῆς ἐνθέου πληρώσαντες, τὴν ψυχὴν μου πληρώσατε, ἐναρέτων πράξεων, καὶ λογισμῶν ἀγαθῶν, Χριστοῦ αὐτόπται.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ σκανδάλων μυρίων τοῦ πονηροῦ, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ἀπὸ πάσης στενώσεως, ἀπὸ περιστάσεως, ὦ Μαθηταὶ Χριστοῦ, λυτρώσασθέ με.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἶμοι ψυχὴ μου ἀθλία καὶ ταπεινὴ, συχνῶς ἀμαρτάνουσα, καὶ Θεὸν παροργίζουσα! πῶς αἰτεῖς συγχώρησιν, τὴν ἀποχὴν τῶν κακῶν, μὴ ποιουμένη;

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ θεία κλίμαξ ἦν εἶδεν ὁ Ἰακώβ, δι' ἧς καταβέβηκεν, ὁ Θεὸς ἀνουψῶν ἡμᾶς, ἐκτενῶς ἰκέτευε, σὺν Ἀποστόλοις, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον, ἐστερεώθη διὰ σοῦ ὁ Θεός, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦκονημένη μάχαιρα, Πνεύματος ὤφθης σοφέ, τὰ πονηρὰ ζιζάνια, διακόπτουσα αἰρετιζόντων, καὶ τρίβον σωτήριον, πιστοῖς ὁμαλίζουσα, Πάτερ Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, τῶν ἰαμάτων κρουνοῦς, ἐκδυσωποῦμεν Ἅγιε, τὰ βορβορώδη πάθη πάντων ἡμῶν, εὐχαῖς σου ἀπέλασον, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀπολυτρούμενος.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυροτάτοις πόνοις σου, καταβαλὼν τὸν ἐχθρόν, νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσον, τοὺς ἀσθενούντας λογισμοὺς ἡμῶν, παθῶν ἐπικλύσεσιν, ἀγίαις πρεσβείαις σου, Πάτερ Νικόλαε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοῦς ἐννοεῖν οὐ δύναται, τὸν ὑπὲρ νοῦν τοκετὸν θαυμαστῆς λοχείας σου, Θεογεννήτορ Μητροπάρθενε· διὸ ἰκετεύω σε, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, τοῦ ἀεὶ δοξάζειν σε.

Ῥδὴ δ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἔθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε· τὸν Μονογενῆ γάρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διὸ σοὶ κραυγάζομεν, εὐχαριστοῦντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡσπερ ἀστραπᾶς, ὡς ἀκτῖνας ἄδυτε Ἥλιε, σοῦ τοὺς Ἀποστόλους ἐφαπλῶν, εἰς τὰ τοῦ κόσμου Λόγε πληρώματα, πάντας κατεφώτισας, καὶ ἀγνωσίας ζόφον ἀπεδίωξας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θάλασσα δεινῆς, ἀμαρτίας Λόγε χειμάζει με, κύματα ἀτάκτων λογισμῶν, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου ταράττουσι. Κυβερνήτα Κύριε, τῶν Μαθητῶν σου, σῶσόν με δεήσεσιν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φρίπτω ἐννοῶν, τὴν φρικτὴν σου Δέσποτα ἔλευσιν· ἔχω γὰρ πρὸ δίκης τὴν ἐμήν, κατηγοροῦσαν ἔνδον συνείδησιν, καὶ προβασανίζουσαν, πρὸ τῆς βασάνου, τὴν ἀναισθησίαν μου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ταύτης μεσιτείας ἱεραῖς, καὶ τῶν σοφῶν Σωτῆρ Ἀποστόλων σου, πάσης περιστάσεως, πάσης ἀνάγκης, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸ κατάσκιον ὄρος, ὁ Ἀββακοῦμ προεώρα, τὴν ἄχραντὸν σου μήτραν Ἀγνή· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· Ἀπὸ Θαιμᾶν ἦξει ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους, κατασκίου δασέος.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸς Θεόν σε μεσίτην, ἅπας πιστὸς καθ' ἐκάστην, Νικόλαε προβάλλεται· διὸ σε ἱκετεύομεν, ἐκ περιστάσεως χαλεπῆς, καὶ συμπτώσεως πταισμάτων, ἡμᾶς λύτρωσαι Πάτερ.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεῖθρον ζῶν ἐν καρδίᾳ, Κυρίου ἔχων τὴν χάριν, δροσίζεις ἀενάως σοφέ, τοὺς καύσωσι τῶν θλίψεων, καὶ τῷ αὐχμῷ τῶν ἀμαρτιῶν, κινδυνεύοντας ἀθλίως, ἀπολέσθαι παμμάκαρ.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ρυσάμενος πάλαι, ἀπαγομένους θανάτου, ἀδίκου παμμακάριστε, καὶ νῦν ἡμᾶς περισώζε, ἀπὸ ἀνθρώπων φθοροποιῶν, ἐνοχλήσεως καὶ πάσης, τῶν δαιμόνων ἀπάτης.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον, ὑπερβολῆ εὐσπλαγχνίας, ἀρρήτως ἀπεκύησας. Αὐτὸν δυσώπει ἄχραντε, τῶν σαρκικῶν πάντας μολυσμῶν, ἐκλυτρώσασθαι, καὶ πάντων, δυσχερῶν τῶν τοῦ βίου.

Ῥδὴ ε'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθης, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐκῶν, συνανεστράφης ὁ ἀκατάληπτος· διὸ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς σαρκωθείς, ἀπειργάσω τοὺς Μαθητάς, οὐρανοὺς φθεγγομένους, Χριστέ τὴν δόξαν σου· δι' αὐτῶν οὖν Κύριε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐλέησον.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ παθῶν, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ἀπὸ δεινῆς περιστάσεως Λόγε, ρύσαι τοὺς δούλους σου, ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου, εὐπροσδέκτοις παρακλήσεσιν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἴμοι ψυχὴ παναθλία! πῶς μέλλεις, τῷ φοβερῷ δικαστῇ παραστήναι, ἄκαρπος μένουσα; σπεῦσον μετανόησον, ἀρετῶν καρπούς βλαστάνουσα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ὀφθέντα, ἀφράστως, μετὰ σαρκὸς ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ἀγνή ἰκέτευε, ὡς Υἱόν σου πάντοτε, ἰλασμὸν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστέ, καταύγασον ὡς Θεός, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καὶ ὀδήγησον εἰς τὸν φόβον σου, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτὶ τῷ καθαρῷ παρεστηκώς, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀεὶ ἐκδιδομέναις, αὐγαῖς πυρσευόμενος, πᾶσιν αἰτησαι τὸν φωτισμὸν, Πάτερ καὶ εἰρήνην.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐμὲ τὸν ὑπὲρ πάντας τοὺς βροτούς, σὲ παροργίσαντα, φρενὶ ἀγνώμονι, ὑπεράγαθε κατοικτεῖρησον, ταῖς Νικολάου θερμαῖς πρεσβείαις.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥαθύμως δαπανῶν μου τὴν ζωὴν, καθικετεύω σε, Πάτερ Νικόλαε, διέγειρόν μου πρὸς μετάνοιαν, τὸν λογισμὸν κατεσπιλωμένον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς μόνη τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, χαρᾶς μου πλήρωσον, θεοχαρίπτω, τὴν διάνοιαν σκυθρωπάζουσαν, καὶ ἀμελεῖα βεβυθισμένην.

Ῥδὴ ς'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου, ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, κυβερνήτα διάσωσον.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄβυσσον σοφίας πνευματικῆς, ἀναπηγάσας, Ἀποστόλων ὁ σύλλογος, κοσμικῆς ἐξήρανε, σοφίας πάντα ρεύματα, καὶ κατήρδευσε, εὐσεβῶν τὰ συστήματα.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στέναξον καὶ δάκρυσον ταπεινὴ, ψυχὴ μου καὶ βόησον, καὶ πρὸς Κύριον λέγουσα· Ἥμαρτόν σοι Δέσποτα· Ἰλάσθητί μοι εὐσπλαγχνε, ταῖς δεήσεσι, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων σου.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρεῦσαντες οἱ χεῖμαρροι τῶν παθῶν, κατέπτωσάν μου, τῆς καρδίας τὸ οἶκημα, ποταμοὶ τοῦ Πνεύματος, πεφυκότες Ἀπόστολοι, συντριβέντα με, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσατε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δῆμός σε τῶν Ἀποστόλων, Χριστέ, καθικετεύει, μετὰ τῆς κησάσης σε, ἰλασμὸν κατάπεμψον, καὶ εἰρήνην τοῖς δούλοις σου, ὡς φιλόανθρωπος, καὶ Θεὸς εὐδιάλλακτος.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Βυθὸς μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζάλη ἐναντίον ἀνέμων, ἀλλὰ προφθάσας με σὺ σῶσον Σωτήρ, καὶ ῥύσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσας ἐγκρατεῖα τὰ μέλη, ἐκτήσω τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, ἧς καὶ ἡμᾶς κοινωνοῦς, σοῦ ταῖς εὐχαῖς ἐργάζου σοφέ, ἐκφεύξει τῆς πονηρᾶς ἐργασίας.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰστίω ἱερῶν πρεσβειῶν σου, πελάγους πειρασμῶν πολυτρόπων, καὶ ἀμαρτίας βυθοῦ ῥύσαι ἡμᾶς, πρὸς τὸν ὄρμον τῆς ζωῆς, διαβιβάζων σοφέ Ἱεράρχα.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κοσμήσας τὴν τῶν Μύρων καθέδραν, ἐδείχθης κόσμος Ἀρχιερέων, ἀλλὰ πρεσβείαις ταῖς σαῖς, τῶν κοσμικῶν ἡμᾶς πειρασμῶν, διάσωζε ἀβλαβεῖς Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οικήσας ὁ Λόγος ἐν γαστρὶ σου, τὴν πάλαι ἐν ἀνθρώποις οἰκοῦσαν, τῇ παραβάσει φθορὰν,
Μήτηρ ἀγνὴ ὡς μόνος Θεός, ἐξώκισε διὰ σπλάγχχνα ἐλέους.

Ῥδὴ ζ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῶ σεβάσματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν, τρεῖς ἀνυμνοῦντες, ἐν
μέσῳ τῆς καμίνου· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστὸς, φῶς ὑμᾶς ἀνέδειξε, φωτοφόροι Ἀπόστολοι, ἐκμειοῦντας τὸ σκότος
τῆς ἀπάτης, καὶ φωτίζοντας πιστῶν τὰς διανοίας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰς καθ' ἡμῶν τοῦ δυσμενοῦς, παγίδας συντρίψατε, φωτοφόροι Ἀπόστολοι, καὶ τὰς τρίβους ἡμῖν
τῆς μετανοίας, ὁμαλίσατε ὑμῖν προσπεφευγόσι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν μωρανθεϊσάν μου ψυχὴν, σαρκικοῖς παθήμασιν, ἄλας θεῖον ὑπάρχοντες, θεηγόροι
Ἀπόστολοι Κυρίου, ἐκκαθάρατε, πιστοὺς ζωογονοῦντες.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ καλλονὴ τοῦ Ἰακώβ, καλῶν ταῖς ἰδέαις με, δέομαι καταφαίδρυνον, δυσωποῦσα νῦν σὺν τοῖς
Ἀποστόλοις, τὸν τεχθέντα ἐκ τῶν σῶν ἀγνῶν αἱμάτων.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τριάδα τυπώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κατεπάτησαν, καὶ
ὑμνοῦντες ἐβόων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυμαινόμενον πάλαι, τὸν παράφρονα Ἄρειον, τοῦ Κυρίου τὸν λαὸν ἐναπηγχόνισας, ταῖς νευραῖς
σου τῶν λόγων, ὡς ποιμενάρχης ἀληθῆς, Πάτερ Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγίως διανύσας, τὸν πανάγιον βίον σου, σὺν Ἀποστόλοις κατοικεῖς, Πάτερ Νικόλαε, ἀγιασμὸν
ἐπιπέμπων, καὶ φωτισμὸν τοῖς εὐσεβῶς σε μακαρίζουσιν.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἔτοιμόν σε ρύστην, ὡς θερμὸν ἀντιλήπτορα, προσκαλούμεθα ἀεὶ Πάτερ Νικόλαε, τῶν παθῶν

ἡμᾶς ῥύσαι, καὶ ἀδοκίτων πειρασμῶν ἐπερχομένων ἡμῖν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐμὲ τὸν ἀμελεία, τὴν ψυχὴν σκοτιζόμενον, φωταγωγήσον Ἄγνη, τὸν τῆς καρδίας μου, προσεπανάπτουσα λύχνον, ἐν προθυμίᾳ ἀγαθῇ, ὅπως δοξάζω σε.

Ῥδὴ ἦ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβεῖα προεστῶτες Νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπλήγην παθῶν τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐτραυματίσθην τὴν καρδίαν ἀπονοίᾳ, τοῦ κακίαν δημιουργοῦντος. Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, ἰάσασθε ὅλον ἐξηπορημένον με, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἰατροὶ πεφυκότες.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν τῶν κηρύκων, φθόγγος ἐξεχύθη ὁ θεῖος, ἐκδιδάσκων, παραδόξως μίαν οὐσίαν, μίαν φύσιν σέβεσθαι, τῆς Τριάδος μίαν ὄντως κυριότητα, μίαν Βασιλείαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐμὲ τὸν πολλὰ ἐπταικότα, καὶ μακροθυμίαν σου τὴν θεῖαν δαπανῶντα, τῇ ἐπιμόνῳ πλημμελείᾳ, ἐπίστρεψον Δέσποτα, ὁ εἰδῶς μου Λόγε τὴν πολλὴν ἀσθένειαν, καὶ τὴν ῥαθυμίαν, καὶ τὴν κακοφροσύνην.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ θεία λαβὶς ἢ τὸν θεῖον, ἄνθρακα ἀρρήτως δεξαμένη Θεοτόκε, τῶν παθῶν μου πεπυρωμένους, ἄνθρακας κατάσβεσον Παναγία, δρόσω σου τῶν παρακλήσεων, καὶ τῶν πανενδόξων, καὶ θείων Ἀποστόλων.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸν υπ' Ἀγγέλων ασιγήτως, ἐν υψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οἱ ουρανοὶ τῶν ουρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ βυθὸς καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γῆν τῶν πράξεων ἐκκληρώσω, πρᾶος Ὅσιε γενόμενος· διό σου δέομαι πιστῶς, καταπράϊνον πρεσβείαις σου, τὰς ἐπεγειρομένας διηνεκῶς, τοῦ πονηροῦ κατ' ἐμοῦ τρικυμίας.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἐλυτρώσω στρατηλάτας, τοὺς ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, οὕτως ἀνθρώπων πονηρῶν, τῆς κακίας ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ πάσης τῶν δαιμόνων, ἐπιβουλῆς Νικόλαε, δυσωπῶν τὸν Σωτήρα.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁδὸν ὑπέδειξας εὐθείαν, τοῖς ἀνθρώποις καὶ σωτήριον, ἐν ἧ ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν τῷ βίῳ παροδεύοντας, Νικόλαε τρισμάκαρ, ὅπως ὁμοῦ εἰσέλθομεν, τῆς ζωῆς πρὸς τὴν πόλιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὑπάρχει, ὃ ἐκ σοῦ τεχθεὶς Πανάμωμε, ὃν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς, παρειμένον με τοῖς πάθεσι, Παρθένε ἐνισχύσαι, τοῦ ἐκτελεῖν τὰς σωτηρίου αὐτοῦ διατάξεις.

Ῥδὴ θ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον μητρί, ἀπειράνδρω μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἄγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ λόγῳ τῶν σῶν στηρίξας, Μαθητῶν τῆς γῆς τὰ πέρατα, Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, ταῖς αὐτῶν δεήσεσι κἀμέ, τὸν πρὸς τὰ πάθη ἀλόγως, κατολισθήσαντα, καὶ τῶν δαιμόνων τῇ πλάνῃ, ὑπαχθέντα κατοικτείρησον.

Στίχ. Ἄγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ψυχὴ μου παθῶν δουλεύουσα, ὀρμαῖς τῷ παθητῷ διὰ σέ, προσάγαγε δεήσεις, ὅπως ρύσηταί σε ἐκ παθῶν, ἰκετευόντων προδήλως, τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, μιμησαμένων τὰ τούτου, τῆ σαρκὶ αὐτῶν παθήματα.

Στίχ. Ἄγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστοῦ Μαθηταὶ ἡνίκα, σὺν αὐτῷ κρῖναι καθίσητε, τοὺς κρίσει ὑπευθύνους, ἀκατάκριτόν μου τὴν ψυχὴν, τὴν μολυνθεῖσαν ἀτόποις ἔργοις τηρήσατε, ὡς ἀγαθοὶ μου προστάται, ὡς τοῦ κόσμου ἀντιλήπτορες.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένε ἀγνή Θεόνυμφε, καθαρὸν Χριστοῦ παλάτιον, Παρθένε Παναγία τῶν ἁγίων ἅγιον Θεόν, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον κυοφορήσασα, σὺν Ἀποστόλοις ἁγίοις, ὑπὲρ πάντων καθικέτευε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατείδέ σε, ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν Γαστρί, Δανιήλ δέ σε εἶδε, ὄρος ἀλατόμητον, ῥάβδον βλαστήσασαν Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαυΐδ.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς χαράκωμα θεῖον καὶ στήριγμα, καὶ καλὴν καταφυγὴν, ὁ περιγίειος κόσμος σε κέκτηται, μεσιτείας σου ἀεὶ, ἐκλυτρούμενον πάσης πειρασμῶν στενώσεως, Πάτερ Νικόλαε· ὄθεν ἐν αἰνέσει, πιστῶς μακαρίζει σε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στενωθεὶς ταῖς πολλαῖς περιστάσεσι, πρὸς τὸ πλάτος τῆς θερμῆς, καταφεύγω παμμάρκαρ πρεσβείας σου, μεταποίησον βοῶ, τῆς ψυχῆς μου τὸν πόνον, τὰ κύματα πράϋνον, τῆς ἀπογνωσεως, καὶ εἰρήνευσόν μου, τὸν νοῦν ταραπτόμενον.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τοῦ Κτίστου ἐφέστηκεν ἔλευσις, κρίναι ἅπασαν τὴν γῆν, καὶ ὑπάρχων ὁ τάλας ἀνέτοιμος, ὅλως φρίπτω ἐννοῶν, τὴν πληθὺν τῶν κακῶν μου, Κύριε μακρόθυμε, οἴκτειρον σῶσόν με, θείαις Νικολάου, εὐχαῖς τοῦ ὁσίου σου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτισμός μου σωτήριος φάνηθι, ἢ κυήσασα τὸ φῶς, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη διώκουσα, τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ὅπως υἱὸς ἡμέρας, εὐχαῖς σου γενήσωμαι, πράπτων τὰ ὄσια, καὶ ὑμνολογίας, ἀεὶ μακαρίζω σε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν, Ἀποστολικά

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι, Ἀπόστολοι, εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε, θεογνωσίαν κηρύξαντες, οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν, ὑπάρχει Μακάριοι· διὸ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠύφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας, ἀμέμπτως φυλάξαντες ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατροῦντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· διὸ ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἰκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Αἱ δυνάμεις τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἐθαύμασαν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ὅτι σῶμα θνητὸν

περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι, τοῦ Πάθους τοῦ Σωτήρος ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἀγιόπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὔσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνωδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἀθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολὴν σου, τὸν προπάτορα Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας, τὸν δὲ Ληστήν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Οἱ καλάμω τοῦ Σταυροῦ, ἐκ τοῦ βυθοῦ, τῆς ἀγνωσίας τοὺς λαοὺς, ἀναγαγόντες Ἀπόστολοι, τὴν τῶν Ἑλλήνων πλάνην, ἀπεμειώσατε ἀπὸ τῆς γῆς, ἀπλανεῖς σωτήρες γενόμενοι, τῶν πιστῶν ἀληθῶς· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὡς ἀκτίνες μυστικαί, καὶ λαμπηδόνες, τοῦ Ἥλιου εὐκλεεῖς, γεγενημένοι Ἀπόστολοι, τῆς δυσσεβείας σκότος, ἀπεμειώσατε, καὶ πρὸς φῶς, τῆς θεογνωσίας ὠδηγήσατε, ἅπαντας τοὺς λαοὺς· ὅθεν ὑμᾶς σέβομεν.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τῶν βασάνων τὴν πυράν, καθυπομείναντες, ἐξ ὕψους Ἀθληταί, χάριτος δρόσον ἐδέξασθε, καὶ τῶν βροτῶν τὰ πάθη, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντες αἰεὶ, εὐσθενῶς σοφοὶ θεραπεύετε· ὅθεν πίστει ὑμᾶς, Ἅγιοι γεραίρομεν.

Δόξα...

Τῆς Τριάδος ἱεροί, κήρυκες, Πέτρε, Παῦλε, Μάρκε, καὶ Λουκᾶ, Ματθαῖε, Σίμων, Ἰάκωβε, Ἀνδρέα, Ἰωάννη, Βαρθολομαῖε, Φίλιππε, Θωμᾶ, ἐκτενῶς αὐτὴν ἱκετεύσατε, λυτρωθῆναι ἡμᾶς, πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἀποστόλων καλλονή, καὶ τῶν ἁγίων Ἀθλοφορων χαρμονή, θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, τὸν τοῦ παντός Σωτήρα καὶ Θεόν, ἐγκλημάτων ὅπως λάβωμεν ἄφεσιν, καὶ τῆς θείας ζωῆς, πάντες ἐπιπύχωμεν.